

Med People to People i Sydafrika feb/marts 2020- 2 rejsebreve:

1. De mange skurbyer gjorde størst indtryk

Af Børge Otte

Sydafrika er et stort land som har så meget at byde på.

Helt fantastisk smukt land og dejlige mennesker.

Du kan nemt komme i snak med særligt de sorte. De er altid klar til en snak, uanset hvem de er. De elsker at fortælle om deres smukke land. De ældre sorte vil stadig godt fortælle om deres hverdag under Apartheid. Det har jo været så forfærdeligt.

Tænk at man kunne finde på at forbyde de sorte at komme i de hvides områder. Og hvordan man behandlede de sorte. Kun få af de unge, som jeg talte med, nævnte Apartheid. Enkelte kunne dog godt fortælle om tiden, da deres forældre havde oplevet det. Går man på restaurant, er personalet oftest kun sorte. De yder en fantastisk service og er altid smilende. Ikke alle de hvide, som jeg talte med, var så begejstret for de sorte. De mente, at mange af dem havde overtaget deres job.

Får talt med mange

Det gode ved at rejse med People to People, er, at man møder mange mennesker og får talt med dem om deres hverdag og daglige liv. Og så havde vi en fantastisk god guide, Johan, som har stor viden og er god til at fortælle om landet, dets folk og historie på en vedkommende måde.

Det betyder rigtig meget, når man gerne vil opleve det land, man besøger.

Det, som overraskede mig mest, var alle de townships, som vi så, rundt om de store byer. Her bor flygtninge fra de omkringliggende lande og fattige sydafrikanere i blikskure tæt, tæt sammen og under kummerlige forhold.

Her bor i tusindvis, i hundredtusindvis, og ingen ved, ikke vor mange townships eller folk, der er. Skurbyer kan opstå hen over natten. Vi så også mange sorte mennesker, der bor i papkasser langs motorvejene og under broer og i parker inde i byerne. Da ANC kom til magten, lovede de, at flygtninge og fattige ville

komme til at bo i almindelige huse. Det er dog sket for meget få. Men der bliver bygget mange nye boliger, kunne vi se.

Smukt land

Man skal ud at se landet – uden for de store byer. Her der virkelig flot. Der er masser af gode veje, så man kan være helt tryk ved at køre rundt i bil.

Sydafrika er jo også et fantastisk vinland. Vi oplevede en masse vinmarker. Og store æbleplantager.

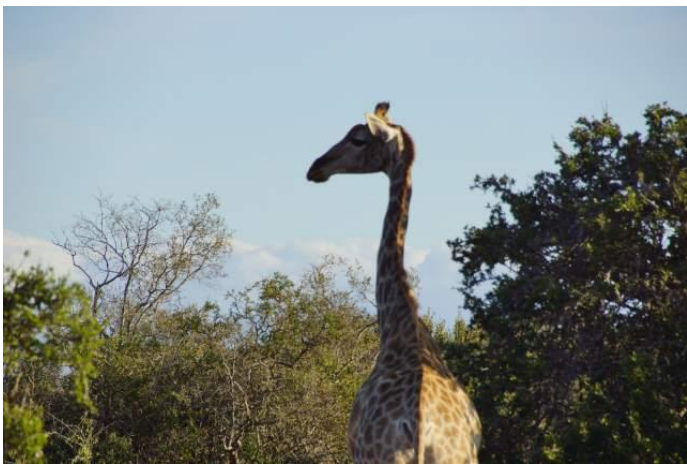
Og så er der masser af gode hoteller til rimelige priser. Prøv deres menu kort. De har noget fantastisk mad at byde på og til rimelige priser.

Arbejdsløsheden er stor, og landet har økonomiske problemer. Der er stor forskel på fattig og rig. Der er stor kriminalitet.

Men alt det har jeg ikke mærket som turist.

Et dejligt og skønt turistland.

Det er et land jeg skal besøge igen. Ingen tvivl.

2. Spændende møde med mennesker, der gør en stor forskel

Af Lone og Kaj Ugelvig.

"Det gode ved at tage med PtP til Sydafrika er, at der lægges særlig vægt på mødet med mennesker. For os var det godt og oplysende, at møde engagerede personer i de townships og byer, vi besøgte.

Mennesker, der gør en forskel i de områder, hvor de bor og arbejder.

Det fik vi et fint bevis på hos familien Hartnick, som vi besøgte i en weekend.

Med deres hjertelige måde at være på og deres gæstfrihed var de med til at give os indsigt i, hvordan det er, at være en sort familie med overskud. Det kunne være spændende at opleve homestay hos familien.

Bedre forståelse

Vi kan ikke sige, at turen ændrede vores opfattelse af det sydafrikanske samfund så meget. Vi havde forberedt os, inden vi tog af sted ved at læse flere aktuelle artikler om de nuværende samfundsforhold i landet.

Men vi har fået en bedre forståelse af, hvorfor forskellene er, som de er, og at udviklingen hen mod en større racelighed hæmmes af den lange periode med apartheid. Man må sætte sin lid til de generationer, der vokser op nu, og som ikke har oplevet tiden før 1994, hvor det første demokratiske valg fandt sted."

Vi ankom til Cape Town via Doha lørdag den 22. februar ved middagstid. I lufthavnen blev vi hentet af vores sydafrikanske guide Johan van Doesburgh og kørt til vores hotel i byen.

Vi kom fra 6-8 plus-grader og landede i ca. 24 graders varme.

Så det var dejligt at få skiftet fra vinter- til sommertøj.

Lille god gruppe

Rejsegruppen bestod af 5 fra Danmark – incl. Anna-Marie Bohsen, der var turleder, og to PtP medlemmer fra New Zealand. Derfor kunne vi nøjes med minivan, som Johan kørte.

Det var faktisk godt at være en lille gruppe. Vi lærte hinanden godt at kende, kunne høre, hvad der blev fortalt, og det var nemt at få bord, når vi skulle spise.

Første aften besøgte vi vores sydafrikanske guide og hans kone. Der blev serveret en dejlig middag og snakken gik lystigt.

De havde også besøg af Christo Brand, der var Nelson Mandelas sidste fangevogter, men som også blev hans ven. Christo Brand fortalte om tiden med Mandela, har skrevet en bog om tiden, og havde netop været på en foredragsturne flere steder i verden, og vi fik mulighed for at købe bogen.

Engagerede folk

Et par dage efter sejlede vi til Robben Island og blev i busser kørt rundt på øen. Der var fortælling undervejs, og man blev meget berørt af, hvad de stakkels politiske fanger har været igennem.

I det hele taget gav rejsen et godt indblik i de raceproblemer, landet stadig slås med.

Vi kørte forbi sorte townships, hvor de fleste huse er af blik og ligger tæt, tæt sammen. Desuden kørte vi forbi bedrestillede kvarterer, hvor hvide murede sig inde bag høje hegn og pigtråd. Men også township'ene er omgivet af hegn og pigtråd – fordi der er mennesker, som slet ikke ejer noget som helst, og de forsøger også at tage fra dem, der blot er en lille smule bedre stillet end dem selv.

Vi besøgte to forskellige townships. Første sted var Langa ved Cape Town, hvor vi spiste til aften i en restaurant, hvor det var lokale "mama's", der lavede maden og underholdning af et lokalt marimbaband. Den anden township, Khayaletu næs Knysna, var stor og havde mange problemer med såvel affald, arbejdsløshed, misbrugsproblemer som mangel på ordentlige boliger. Betty, der var leder af et stort socialt projekt i township'en, fortalte sin egen historie om at være sort, være HIV-smittet i behandling og socialt engageret. Blandt andet at indprente børn og ganske unge hvor vigtigt det er, at fuldføre skolen og få en uddannelse og arbejde, så de kan få et bedre liv end det, de er vokset op i. Og at de dermed selv har stor indflydelse på deres fremtid. Her var projektet "Mad about Art", hvor salg af forskellige kunstværker, som børn, unge og voksne havde lavet, gik til oplysning om aids og skaffe penge til drift af en børnehave og aktiviteter i township'en.

På weekend-besøg

I en mindre by, Bot River, besøgte vi familien Hartnick, hvor manden, David, er lærer og konen, Nicholene, der er gået på selv-pension og meget kirkeligt og socialt engageret. Der er ikke mange virksomheder i området, og derfor er der stor arbejdsløshed. Byen er omgivet af store æbleplantager, og der er en stor "æblefabrik", hvor æblerne bliver plukket, sorteret og pakket. Men det giver kun arbejde 3-4 måneder. Resten af året er mange uden arbejde, og der er ingen eller kun meget lidt økonomisk hjælp.

Vi spiste til aften hos familien om lørdagen, og søndag var vi med dem i kirke i byen og var sammen med dem resten af dagen. En dejlig familie, der også var meget vellidt i byen..

Alle tre steder var det meget engagerede mennesker, vi var i kontakt med. Nogle, som tror på, at det nytter noget at handle og gøre noget ved sine livsbetingelser. At man ikke skal se sig selv som offer. Og at uddannelse er meget vigtigt for at komme videre og få et bedre liv.

Store naturbrande

Vi besøgte også !Kwaha ttu San kulturcenter – et af verdens kulturelvervomsråder, hvor San folket, et af Afrikas oprindelige folk, viste hvordan de levede i gamle dage. Det var en spændende oplevelse. Det sydlige Sydafrika er naturskønt, og vi kørte bl.a. til Cape halvøen og langs kysten – også kaldet Garden Route – og nåede at bade i såvel Atlanterhavet som i Det indiske Ocean. Vi besøgte en af de nationale blomsterparker og Featherbed Naturreservat. Desværre har Sydafrika de seneste år været plaget af store naturbrande på grund af manglende regn.

Man kan ikke tage til Sydafrika uden at snakke om og smage på vin.

Vi besøgte "De 7 søstre" en lille vingård, ejet af 7 sorte søstre. Her var vi til vinsmagning. Nr. 4 i flokken, Miriam Brutus fortalte, hvordan hun startede på bar bund uden kendskab til vin, men med viljen til at lære og med vedvarende brug af mentorer var nået frem til nuværende niveau. De øvrige søstre havde andet arbejde, men støttede økonomisk. En rigtig positiv historie.

Safari-luksus

En anden ting, der er uløseligt forbundet med Afrika er safari. Vi havde 2 overnatninger på Buffelsdrift Game Lodge i en mellemting mellem et telt og et sommerhus med udendørs brusebad. Lodgen ligger i halvørken, hvor det kan blive over 40 gr., så det var dejligt med aircondition.

Vi var på en aften- og en morgensafari og så flere vilde dyr, der naturligt hører til i området. Det var ren luksus med opholdet der.

Rent madmæssigt havde vi kun godt at sige. Der var rigeligt såvel til morgen, som til frokost og til aften. Restauranterne havde et godt udvalg, også af grøntsager, så det var mere et spørgsmål om at begrænse sig.

Vores sydafrikanske guide, Johan van Doesburgh har et stort kendskab til historie og samfundsforhold i Sydafrika, og det gjorde det ekstra vedkommende at være med på rejsen.
